

Nieuwsbrief van de Gentechnvrije Burgers.

Nummer 2.

17 september 2010

Beste mensen,

Wat nieuws uit Brussel en Gent waar de conferentie wordt gehouden van de GMO-free regions.

Robert Verlinden stuurde mij dit vandaag op:

'You can fool some of the people all of the time and all of the people some of the time but you can't fool all of the people all of the time'. Abraham Lincoln.

Lezer gegroet,

Met het jongleren van ons recht kan het afgelopen zijn als mensen van goede wil dat ook daadwerkelijk willen. Gisteren, 16 september 2010, was het mij gegeven om in de zaal van het Europese parlement in Brussel luid en duidelijk te vertellen dat de principes van de Grondrechten (1848) uit het Europese Verdrag van Lissabon 2007 zijn verdwenen. Daarmee is ook democratie en recht in Europa onmogelijk geworden. De mensen achter de tafel in Brussel vonden mijn vraag te groot en te complex omdat nu te bespreken. Hiermee zijn ngo's en Eurocommissarissen onder het oog van camera's en onder de ogen van 250 aanwezigen uit geheel Europa door de mand gevallen. Een ieder die meent om voor vrijheid en sociale rechtvaardigheid op te willen komen en die van zichzelf zeggen dat ze van goede wil zijn, stelt als eerst het verdwijnen van de principes van de Grondrechten uit 1848 aan de orde. Ter verdere onderbouwing van mijn stelling en de feiten stuur ik bijgaand mijn schotschrift zoals ik deze op donderdag 16 september in Brussel heb uitgedeeld en daarnaast bij veel Europese parlementariërs in het postvakje heb gelegd.

Tot nadere toelichting bereid verblijf ik met vriendelijke groet. Uw dienaar om het algemeen belang te dienen.

Robert A. Verlinden.

Schotschrift is te vinden via:

<http://www.gentechnvrij.nl/plaatjesgen/VerlindenBrusselschotschrift10.pdf>

Weldra start Vlaamse veldproef met ggo-aardappelen

De Universiteit Gent, het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, het Vlaams Instituut voor Biotechnologie en de Hogeschool Gent gaan samen een onderzoeksproject opzetten naar genetisch gewijzigde Phytophthora-resistente aardappelen. Daarbij willen ze een tweejarige veldproef met verschillende ggo-aardappelen opstarten. "Dit zou kunnen leiden tot een grote daling van het aantal spuitbeurten", klinkt het. Knip

http://www.vilt.be/Weldra_start_Vlaamse_veldproef_met_ggo_aardappelen

Brussel legt de teelt van ggo's strikt aan banden

Terwijl in Vlaanderen minister-president Kris Peeters de toepassing van biotechnologie preeft en vier Vlaamse onderzoeksinstellingen weldra toelating vragen aan de overheid voor een veldproef met gemodificeerde aardappelen, is het Brussels Gewest duidelijk minder opgezet met de teelt van ggo's. Brussel is namelijk toegetreden tot het Handvest van Firenze dat een strikt kader vastlegt voor de teelt van ggo's. knip

http://www.vilt.be/Brussel_legt_de_teelt_van_ggos_strikt_aan_banden

Actiegroep ronselt militanten voor vernietigen ggo's

De actiegroep Faucheurs Volontaires riep burgers, boeren en militanten in België op mee te strijden tegen de introductie van ggo-gewassen in Europa. De beweging gaf donderdagmiddag voor de deuren van het Europees Parlement een cursus over het vernietigen van velden met ggo-gewassen en wou zo voor het eerste militanten in ons land samenbrengen. knip

http://www.vilt.be/Actiegroep_ronselt_militanten_voor_vernietigen_ggos

Mijn commentaar:

Niet zo'n goed idee van die actiegroep en wel om een reden die haast niemand kent: het blijft zo wie zo gevaarlijk je tussen gentech mais of een ander gentech gewas te begeven (en elke ander "gewoon" gewas dat bespoten is, dus beter niet in een maisdoolhof gaan!). Vaak is ze resistent gemaakt tegen een bestrijdingsmiddel. Mocht dit glufosinaat- ammonium zijn, dan wordt je de eerste keer dat je die mais aanraakt of er in de buurt bent, gesensibiliseerd. De tweede keer wordt je er allergisch voor en heb je kans op eczeem dat niet meer verdwijnt en tenslotte kan resulteren in een open been, zoals bij mevrouw Eijsten gebeurd is. Lees haar verhaal hier:

http://www.gentechvrij.nl/tss/index.php?title=Bejaarden_uit_Amsterdam_bekampen_met_succes_zaa_dveredelingsbedrijven

Lily op jonge leeftijd.

Lily op oudere leeftijd.

19-5-2005

Op de bres voor veilig voedsel

VAN ONZE REDACTEUR

AMSTERDAM — Wat drijft mensen 'op leeftijd' ertoe om de luis in de pels te worden van bedrijven die zich bezighouden met genetisch gemodificeerd organismes? Twee al hoog en breed gepensioneerde Amsterdamse particulieren zijn dag en nacht bezig met onderzoek en bezwaarschriften indienen, omdat zij vinden dat er te snel en te makkelijk goedkeuring gegeven wordt.

Lili Eijsten (83) en Han van der Meulen (volgende maand 76) hebben alle tijd om zich in de materie te verdiepen. Maar hoe is dat zo gekomen? Voor Eijsten was een wandeling door het Beatrixpark de aanleiding zich bezig te gaan houden met herbiciden en de invloed daarvan op de mens.

'Ik liep in '93 door het park toen er een mannetje kwam om de randen van het gras te besproeien. Het jaar daarop zag ik allemaal gele randjes langs het gras en diezelfde avond zaten mijn benen vol met eczeem. Ik dacht meteen aan die herbiciden van dat mannetje.' Ze laat foto's zien, die ze onmiddellijk door een kennis heeft laten nemen. De behandeling door de dermatoloog vond ze dermate vaag dat ze zich genoodzaakt zag om zelf achter de eigenschappen van het gif te komen. Dat was het begin van haar belangstelling voor gifstoffen in de voedselketen en, in het verlengde daarvan, genetische manipulaties met gewassen.

'Het bleek uiteindelijk hetzelfde spul te zijn dat ze gebruikten voor loofdodend bij pootaardappelen. Later bleek dat de aardappelen zélf ook dood gingen. Inmiddels is het herbicide niet toegelaten, behalve voor speciale toepassingen in de landbouw', aldus een verontwaardigde Eijsten.

Met Van der Meulen, die research-chemicus was, kwam de theoretische kennis erbij en begonnen zij gezamenlijk te protesteren bij het ministerie van Vrom tegen genetisch gemodificeerde organismes (ggo's).

Onlangs heeft milieuminister Pronk voor het eerst sinds de vergunningstop van vorig jaar een vergunning afgegeven aan plantenveredelaars Advanta te Capelle voor een proefveld met genetisch gemodificeerde suikerbieten. Gisteren nog ontstond een rel in Engeland, toen bleek dat boeren van Advanta Seeds UK per ongeluk genetisch ge-

Lili Eijsten en Han van der Meulen: 'Er zijn geen intrinsieke voordelen bij genetisch gemodificeerde organismes.'

FOTO: JACQUELINE DUBBINX

modificeerd zaad hadden ontvangen. Het ministerie wist van de fout, maar lichtte de boeren niet in, zodat het zaad al op de velden is gebruikt.

Van der Meulen ziet het grote gevaar van ggo's vooral in de onomkeerbaarheid van het hele proces en de haast die iedereen heeft om daarmee geld te verdienen. 'Een kwalijke zaak is het gebruik van antibiotica-resistentie als merkgenen. Het milieu wordt dan overspoeld met deze resistentie-genen, die uiteindelijk terecht kunnen komen bij ziekteverwekkers, die dan niet meer met het antibioticum bestreden kunnen worden. Het antibioticum kan dan niet meer in de gezondheidszorg worden gebruikt.'

Eijsten maakt zich vreselijk druk om het feit dat slechts op een deel van het bezwaarschrift dat zij aan het ministerie van Vrom hadden gestuurd, is ingegaan. Eijsten: 'We gaan in beroep bij de Raad van State. Daar hebben we zes weken voor, maar één week is alweer voorbij.'

Han van der Meulen werkte bij het Amsterdamse chemische bedrijf Ketjen, dat later door Akzo werd overgenomen. Hij hield zich daar

onder andere bezig met verf. 'Het duurt ongeveer veertien jaar voordat je echt weet wat er gebeurt met verf in de buitenlucht. Je kunt de omstandigheden wel proberen na te bootsen, maar dat werkt niet echt.' De laatste jaren bij Ketjen was hij literatuuronderzoeker, expertise die hem nu zeer van pas komt. Hij is degene met de specialistische kennis, Eijsten de gedrevene die hem tevens overal naartoe brengt omdat hij moeilijk loopt.

Lili Eijsten werd, toen zij eenmaal vierenveertig was geworden, fotograaf omdat zij in haar vorige (kantoor)banen nauwelijks pensioenrechten had opgebouwd. In haar huis is te zien dat wanneer zij zich eenmaal op een onderwerp stort, zij daar niet snel weer van afkomt. Een verzameling fossielen en een enorme postzegelverzameling staan op haar te wachten. 'Daar heb ik nu allemaal geen tijd meer voor, ik houd me alleen maar bezig met de proefvelden en de ggo's.'

De kasten met fossielen zijn voor een deel in gebruik genomen voor de documentatie. In een archiefkast staat onder andere het dikke boek

van Hayes *Principles and Methods of Toxicology*, zeven ordners met bezwaarschriften en correspondentie. Op de tafel ligt een dikke rode multimap die zij omschrijft als 'mijn bijbel': alle relevante gegevens bij elkaar. Het tweetal is zeer goed gedocumenteerd en, zoals Eijsten het formuleert, 'ze kunnen onze bezwaarschriften niet meer afdoen met de opmerking dat onze bezwaren niet zijn onderbouwd'.

Volgens Eijsten zijn er ook boeren die blij zijn met hun acties. 'Wat weten die boeren nou van wat hun vee te vreten krijgt? Die koeien hebben alle mogelijke kwalen. De dokter met zijn spuit kan vaak niks uitrusten, want die ziekteverwekkende bacteriën zijn inmiddels resistent tegen van alles en nog wat.' En dat komt omdat er zoveel 'rotzooi' in het veevoeder wordt verwerkt (zoals groeibevorderaars) waar boeren geen weet van hebben, zegt Eijsten.

Van der Meulen vindt dat de consument ongevraagd opgezadeld wordt met nieuwe producten, terwijl er nog te weinig onderzoek is gedaan naar de eventuele negatieve gevolgen. 'Er zijn geen intrinsieke voordelen, alleen commerciële. Ik voel me net zo'n gans, die ze voedsel in de strot duwen terwijl ze roepen "het is veilig, het is veilig".' Hij ziet die veiligheid als volstrekt theoretisch, volgens een wiskundig model. 'Men kijkt naar alle punten apart en slechts naar de effecten op korte termijn. De risico's op de lange termijn zijn een heikel punt. De echte calamiteiten ontstaan altijd door combinaties van oorzaken.' Waarbij de zwakste schakel het menselijk falen is, zoals ook bij de ramp in Enschede weer blijkt, zo vult Eijsten aan.

Is het niet raar dat zij de enigen zijn die zich zo intensief met deze materie bezighouden? Dat vinden zij niet. 'Wetenschappers worden betaald door hun baas, zij moeten zorgen voor brood op de plank. Verder heb je nog heel veel gesubsidieerde groepen in Nederland, die zijn ook voorzichtig. Wij zijn onafhankelijk en worden door niemand betaald.' De kosten die ze maken, betalen ze allemaal zelf.

Als in de tuin bij Van der Meulen de foto wordt gemaakt, loopt Eijsten snel even naar binnen om haar lippen te stiften. Van der Meulen wil niet dat het karretje dat hem steunt bij het lopen op de foto komt. Het gaat natuurlijk niet om henzelf, zeggen ze, maar om de zaak. Maar als ze dan toch op de foto moeten, dan ook graag goed.

CATRIEN SEITE

ZIE OOK PAGINA 14
► Back Page: New GM seed scare

Bejaarde bestrijdt bestrijdingsmiddel

(Van een verslaggever)

AMSTERDAM - Als een Don Quichot trekt zij ten strijde tegen de overheid en producenten van onkruidverdelgers, maar haar strijd is niet helemaal vergeefs. L. Eijsten is tachtig jaar. Met haar jongere compagnon J. van der Meulen (73) heeft zij vorige week bij de Raad van State het ministerie van Vrom op de vingers getikt.

"Ik kan wel achter de geraniums gaan zitten, maar daar heb ik niets aan," geeft Eijsten als antwoord op de vraag waarom het bestrijden van onkruidverdelgers haar hobby is.

Het ministerie had aan een bedrijf in Kapelle ten onrechte een vergunning verleend om te experimenteren

met genetisch gemanipuleerde mais. Het bedrijf wilde vijftienhonderd hectare beplanten met mais die bestand is tegen onkruidverdelgers.

"Wij hebben met allerlei rapporten bewezen dat de mais toch besmet raakt. Wanneer het als diervoeding dient, komt het uiteindelijk in de voedselketen terecht. Bij mensen die besmet vlees eten, kan het tot hersenbeschadiging leiden."

Eijsten reist een paar keer per maand naar het ministerie om daar rapporten op te halen en die met haar compagnon door te nemen. Haar woning staat vol met ladenkasten met onderzoeken uit de hele wereld. De strijtplank staat uitgekapt en ligt vol met artikelen en verslagen.

"Het begon allemaal in 1993. Ik kreeg in het Beatrixpark last van allergie door de onkruidverdelgers," legt ze uit. Van der Meulen kende ik al via de bridgeclub. Hij is chemicus en onderzoeker geweest. Hij wist mij direct te vertellen wat er met die verdelgers aan de hand was."

In de kamer staan enkele portretten die zij gedurende haar carrière als beroepsfotografe heeft geschoten. Eijsten rommelt wat in laadjes. "Ik heb de rest van de foto's weggegooid, ik had geen ruimte meer." Ze beweegt moeilijk: "Last van jicht. Ik kan mijn schoenen niet eens aankrijgen."

"Wil je iets weten over kwaliteitsverlies van sperma?" vraagt ze. "Ik heb hier hele dossiers liggen. Het kost

me ontzettend veel geld. Ik heb onlangs mijn laatste camera, een Hasselblatt, moeten verkopen. Ik haal rapporten uit Japan. Daar hebben we ook de rechtzaak mee gewonnen."

"In Wageningen op de Landbouwuniversiteit doen ze ook wel onderzoek, maar op een of andere manier niet goed," vertelt ze.

"Ze hebben ooit gezegd: 'er zouden meer Eijstens moeten zijn'. Nu balen ze ervan dat wij soms verder komen dan zij."

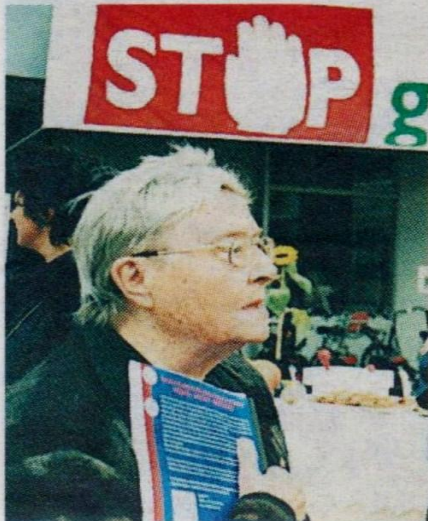
Met chemie heeft ze eigenlijk niets: "Dat weet Van der Meulen allemaal. Die man heeft een IQ van 155. Hij probeert het wel uit te leggen, maar dat neem ik niet meer op."

"Hij heeft nu erg veel last van zijn gezondheid. Maar we gaan door."

Wieteke van Dort en ik zijn in 2002 mee geweest naar een rechtszaak tussen mevr. Eijsten en Hoechst (Bayer) vanwege het bestrijdingsmiddel glufosinaat-ammonium bij het Beroep voor het Bedrijfsleven in het Paleis van Justitie in Den Haag.

De Gentechvrije Zone (17)

Omdat zij bezwaarschriften schreef tegen gentechproefvelden, samen met Han van der Meulen, die chemicus en literatuuronderzoeker was en ik van plan was mijn eerste bezwaarschrift te gaan schrijven, kwamen Lily en Han op mijn pad. In 1993 in het Beatrixpark veranderde haar leven volledig. Ze zat op een bankje. Er kwam een man met een gifspuit langs en spoot gewoon verder terwijl zij vlak in de buurt was.

Een jaar later liep ze weer door dit park. Er was net gespoten met het zelfde herbicide. Navraag leerde dat dit het herbicide „Basta” van Bayer was, met de werkzame stof glufosinaat-ammonium (GLA). (Niet te verwarren met glyfosaat, dat van Monsanto is.), „Nu ben je gevoelig gemaakt voor het

herbicide” zei Han. Lily kreeg een levenslange allergie, die zich uitte in eczeem, allereerst op haar benen. Eén van haar benen werd eigenlijk nooit meer beter en vertoonde een wond, die niet over wilde gaan. Nu moest ze dus oppassen, dat ze niet weer in aanraking kwam met GLA, laat staan, dat ze voedsel zou eten waar het in zat. Het bestrijdingsmiddel GLA gebruikt de gentech industrie onder andere bij hun gentechgewassen, die daartegen bestand worden gemaakt. Dit was de aanleiding van al die bezwaarschriften in de loop van de tijd.

Hersenbeschadigingen en misvormingen bij zeer jonge ratjes ten gunste van GLA bij zeer kleine doses worden genoemd in de wetenschappelijke rapporten van professor Fujii en professor Watanabe, beiden uit Japan. In de negentiger jaren van de vorige eeuw, zorgden onder anderen Han en Lily er voor, via zeer degelijke bezwaar, - en beroepschriften, dat de in Nederland geplande gentechproefvelden er toen niet kwamen. Wij zijn hen veel dank verschuldigd. Lily Eijsten is 92 jaar geworden.

→ Lelystad, Miep Bos

Na

afloop van de rechtszaak in 2002.

Forum op 3 oktober 2000 bij de opening van het Bio Science Park (BSP) in de oude Agora. Er waren meer dan 50 boeren en burgers uit Lelystad en andere plaatsen gekomen om samen met Wieteke van Dort tegen gentech te demonstreren. Nu 7 jaar later wordt het BSP een hondenopvang en -trainingscentrum. Foto: Wieteke van Dort.

Groetjes en een fijne gentechvrije dag!

Miep Bos, woordvoerster van de **Gentechvrije Burgers**.

spokeswoman of the European GMO-free Citizens

www.miepbos.nl

www.gentechvrij.nl

Sign my petition at/Teken mijn on-line petitie op <http://gentechvrij.petities.nl/>

